

der alene indeholder de mere udførlige retningslinier, som er foreskrevet i stk. 2, og som er grundlag for den senere lokalplanlægning. I så fald er det dog nødvendigt, at kommunens dispositionsplanlægning vedrørende de i stk. 1 omhandlede forhold er så langt fremme, at der heri kan opstilles et oversigtligt plangrundlag, som sikrer, at den „partielle“ plan kan indpasses i og ikke foregriber den senere dispositionsplans hovedstruktur for kommunen.

Den foreslåede opdeling i stk. 1 og 2 af dispositionsplanens indhold giver således mulighed for en fortsættelse og videreudvikling af den planlægningspraksis, som foregår i flere kommuner ved hjælp af det hidtidige dispositionsplanbegreb.

Til § 4.

Ligesom ved regionplaner efter de to regionplanlove må der sondres klart mellem selve planen (det dispositive element) og det nødvendige baggrundsmateriale. I lovforslagets § 4 foreslås modellen for regionplaner overført på dispositionsplaner, således at dispositionsplanens forudsætninger m. v. samles i en særlig redegørelse, der skal ledsage planen.

Ordet „forudsætninger“ i stk. 3 skal forstås i vid betydning. Udover de forhold, der udtrykkeligt er nævnt i 2. pkt., må redegørelsen også indeholde de nødvendige beregninger og prognoser m. v., ligesom kommunalbestyrelsens valg mellem de foreliggende dispositionsplanskitser må nærmere begrundes. Endvidere bør der i de omhandlede forudsætninger i videst muligt omfang indgå erhvervslivets prognosearbejde og anden undersøgelsesvirksomhed.

Med ordet „tidsfølge“ i nr. 3 sigtes der ikke til præcise tidsangivelser, men til en forudsat rækkefølge for gennemførelsen af bygge- og bymodningsarbejder samt en etapedeling af byfornyelsen.

Til §§ 5 og 6.

De foreslåede bestemmelser omhandler tilvejebringelsen af en dispositionsplan, herunder offentlighedens medvirken under planens udarbejdelse, og offentliggørelsen af den af kommunalbestyrelsen vedtagne dispositionsplan.

Det foreslås udtrykkeligt foreskrevet, at der ligesom ved regionplaner skal udarbejdes alternative skitser til dispositionsplanen.

Udarbejdelsen af alternative skitser er den første fase i dispositionsplanarbejdet. Det er i denne fase, de foreliggende muligheder skal undersøges, debatteres og vurderes. Det er vigtigt både for det efterfølgende planlægningsarbejde og for den efterfølgende offentlige debat, at skitserne udelukkende behandler hovedsynspunkter. Derfor foreslås opstillingen af alternativer begrænset til at vedrøre de hovedtræk for den ønskede udvikling i kommunen,

som dispositionsplanen skal indeholde i medfør af § 3, stk. 1. Skitserne bør ikke have nær samme detaljeringsgrad som de endelige dispositionsplanforslag, ligesom skitserne formentlig bør koncentreres om hovedproblemerne for kommunens udvikling. Alternativerne kan dog også opstille varierende delmålsætninger ud fra forskellige forudsætningsæt. Hovedsigtet med de foreslåede bestemmelser er dels, at mere end én planmulighed undersøges og gennemarbejdes, og dels at befordre en alsidig offentlig debat, hvilket bedst opnås, hvis det også i realiteten er forskellige forslag, der lægges ud til debat.

Det foreslås, at de alternative skitser — ligesom det endelige dispositionsplanforslag — skal ledsages af en redegørelse, der nærmere begrundrer skitserne og belyser forskellene, herunder forskellene i virkning (konsekvensanalyser). Det skal endvidere angives, hvilke retningslinier efter § 3, stk. 2, de enkelte alternativer forudsætter fastlagt. Det er ikke hensigten, at redegørelsen til de alternative skitser skal være så udførlig og gennemarbejdet som redegørelsen til det endelige dispositionsplanforslag, men af hensyn til debatten omkring skitserne vil det være nødvendigt, at der på en overskuelig måde gives en oversigt over grundlaget for skitserne og for målsætningen for de enkelte alternativer.

Såfremt det undtagelsesvis findes hensigtsmæssigt foreløbigt at udarbejde en partiel dispositionsplan, jfr. bemærkningerne til § 3, må bestemmelserne om alternative skitser finde tilsvarende anvendelse. I så fald skal den ovenfor nævnte redegørelse bl. a. angive den hovedstruktur, som den partielle plan bygger på.

De foreslåede bestemmelser i § 5, stk. 2 og 3, er udtryk for den vægt, der må tillægges både en offentlig debat om dispositionsplanlægningen og muligheden for andre myndigheder m. v. til på et tidligt stadium af dispositionsplanlægningen at gøre sig bekendt med planintentionerne og eventuelt øve indflydelse på planlægningsresultatet. Bestemmelserne om offentliggørelse af dispositionsplanskitserne og redegørelsen er affattet som principbestemmelser uden konkrete anvisninger om f. eks. offentliggørelsesformen. Dette skyldes et ønske om ikke at binde udviklingen i så henseende.

Når der har været en rimelig tid til den offentlige debat om dispositionsplanlægningens målsætning og nærmere indhold, dvs. mindst 6 måneder, kan kommunalbestyrelsen efter lovforslagets § 6, stk. 1, vedtage et endeligt forslag til dispositionsplan.

Det foreslås i § 6, stk. 2, ligesom ved regionplanlovene (lands- og regionplanlovens § 13, stk. 2, og hovedstadsregionplanlovens § 6, stk. 2), at et uddrag af modtagne bemærkninger til de offentlig-